

медиків українських та іноземних громадян. Заходи з національно-патріотичного та громадянського виховання є активною формою розвитку національної ідентичності майбутньої еліти у галузі медицини та фармації.

Івашук А.С.
РИСИ ЛІТЕРАТУРНО-МЕДИЧНОЇ ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ
У СУЧАСНОМУ ФРАНЦУЗЬКОМУ РОМАНІ
(НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ М. де КАРАНГАЛЬ «ЛАГОДИТИ ЖИВИХ»)

Кафедра іноземних мов
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»

Наше дослідження присвячене вивченню рис літературно-медичної інтермедіальності у новітньому французькому романі на матеріалі роману Мейліс де Карангаль «Лагодити живих» (*“Réparer les vivants”*, 2013). Актуальність теми обумовлена її приналежністю до новітніх літературознавчих та культурологічних досліджень в загальному та зокрема досліджень художнього дискурсу.

Матеріалом дослідження служить роман сучасної французької письменниці Мейліс де Карангаль «Лагодити живих», сюжетом та головним героєм якого є серце, яке може врятувати життя. У центрі сюжету молодий серфінгіст, який повертаючись із моря потрапляє в автомобільну аварію, внаслідок якої він опиняється в реанімаційному відділенні лікарні в Гаврі. Не дивлячись на його критичний стан, лікарі роблять усе можливе, але не дають ніяких гарантій. Звістка про смерть — найстрашніше, що тільки можуть почути батьки, і саме це випадає на долю матері та батька Симона. Лікарі пропонують їм подумати про донорство органів, адже можливо органи їхнього сина ще можуть врятувати чиесь життя.

Відповідно до визначення Н. Тішуніної, інтермедіальністю є смислова взаємодія різних видів мистецтв в єдиному художньому цілому, а також взаємодія наукового і художнього дискурсів у мистецтві. Передовсім літературно-медична інтермедіальність у романі виявляється на рівні присутності лексико-семантичного поля медицини (*un coeur, les cages thoraciques, les fibres musculaires, les bronches, oxygéner le sang, un organ incarcéré, être inconscient, les comas opaques, la diurèse* та ін.). Окрім того присутні епізоди із описом або розмовами медичних книг, журналів та ін. (*“...de rares livres dont on peut lire les titres <...> : les deux tomes de L’homme devant la mort de Philippe Ariès, La sculpture du vivant de Jean Claude Ameisen en collection Points Sciences, un livre de Margaret Lock à couverture bicolore illustrée d’un cerveau Twice Dead. Organ Transplants and the Reinvention of Death, un numéro de la Revue neurologique de 1959...”*).

Підкреслимо, що людське серце у сюжеті роману набуває особливого значення. Серце за сюжетом роману є органом, який має особливу владу над людиною: *“Ce qu’est le cœur de Simon Limbres, ce cœur humain, depuis que sa cadence s’est accélérée à l’instant de la naissance quand d’autres cœurs au dehors accélèrent de même, saluant l’événement, ce qu’est ce cœur, ce qui l’a fait bondir, vomir, grossir, valser léger comme une plume ou peser comme une pierre, ce qui l’a étourdi, ce qui l’a fait fondre – l’amour...”*. У цьому епізоді бачимо зміну означеного артикля на вказівний займенник (*le cœur* → *ce cœur*), що може говорити про певне уособлення людського серця, як окремого важливого організму. Окрім того, у реченні наявний асиндетон із фонетичним повторенням закінчення *-ir*, що також вказує на зростання емоційної напруги.

Кульмінацією твору є детальний опис хірургічної операції із пересадки серця Симона дівчині Клер, яка не зможе зберегти життя без пересадки здорового серця: *“Les chirurgiens commencent à présent un long travail de couture : ils œuvrent à reconnecter le cœur en procédant de bas en haut, de manière à l’ancrer en quatre points – l’oreillette gauche du receveur est cousue à la partie complémentaire de l’oreillette gauche du cœur du donneur...”*. Таким чином, серце Симона рятує її життя.

Отже, наявність медичного нарративу у художньому творі занурює читача у атмосферу серйозних роздумів про цінність людського життя. Такий вид літературно-наукової інтермедіальності дозволяє автору роману актуалізувати читацьке сприйняття та переосмислити фундаментальні проблеми людського буття.

Любіна Л.А.

КОПІНГ-СТРАТЕГІЇ ПОВЕДІНКИ СТУДЕНТІВ З РІЗНИМ РІВНЕМ СТРЕСОСТІЙКОСТІ

Кафедра психології та філософії

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Сьогодні більшість наукових, і теоретичних, і емпіричних досліджень підтверджують, що стрес – є постійним супутником студентського життя. Велика кількість досліджень в галузі психології та акмеології здійснюють інтенсивний пошук конструктів, що характеризують здатність особи бути стійкою до численних життєвих проблем і труднощів, зберігати психологічне здоров'я і успішно розвиватися, адаптуючись як до соціальних, так і до особистісних трансформацій і криз. Тому актуальність проведеного дослідження не викликає сумнівів. Дослідження «поведінки подолання» (копінг-поведінки) дозволяє виокремити найбільш ефективні шляхи та стратегії подолання стресів серед студентів нашого університету.

Мета дослідження – вивчення особливостей стресостійкості особистості та основних копінг-стратегій поведінки у студентів-медиків. Об'єкт дослідження: стресостійкість та копінг-стратегії особистості студентів-медиків. Предмет дослідження – взаємозв'язок рівня стресостійкості особистості та копінг-стратегій її поведінки у студентів-медиків.

У вітчизняній та закордонній психології існує безліч досліджень, що присвячені поняттю стресу, вивченню стресогених факторів, стадій стресу, серед них дослідження Ф.Березина, В. Вилюнаса, І. Ісаєва, О. Кокуна, Г. Сельє, Л. Сироти, Л. Суботіна, В. Ялтонського та багато інших. Дослідження проблемі стресостійкості особистості присвячені праці М. Корольчук, В. Крайнюк, А. Косенко, Т. Кочергіна та ін. Актуальною проблемою є вивчення особливостей прояву стресу у студентів під час екзаменаційної сесії Н. Різві, Н. Водопьянова та ін. Дослідженням емоційного стресу студентів медичного університету під час сесії присвячені дослідження Ю. Щербатих, А. Фаустова та ін.

Науковці М. Корольчук, А. Косенко, О. Кокун, Т. Кочергіна та ін. розглядають стресостійкість як особистісний симптомокомплекс, що має певну структурну організацію, яка розвивається в онтогенезі, та виявляє девіації при різноманітних патологічних станах. Специфічними ознаками відсутності стійкості до стресів є: низька диференційованість, зниження адаптаційного потенціалу, збереження біполярної структури організації факторів тощо.

Вибірка є неоднорідною за параметром стресостійкості: в ній зустрічаються студенти які ефективно долають стресові впливи та такі студенти, що відчувають певні труднощі у подоланні стресових життєвих ситуацій; для більшості студентів стоматологів домінуючими копінг-стратегіями поведінки є неефективні копінг стратегії (уникнення, конфронтація, дистанціювання); для студентів з відносно низьким рівнем стресостійкості більшою мірою характерне використання для копінг-стратегій, спрямованих на отримання допомоги з боку оточуючих та уникнення (копінг пошуку соціальної підтримки та втеча-уникнення); копінг-стратегію уникнення проблеми найчастіше використовують студенти з низьким рівнем стресостійкості.

Отримані результати емпіричного дослідження були покладені в основу програми психологічного супроводу студентів у процесі професійної підготовки з метою профілактики стресів у студентському середовищі загалом та в період екзаменаційної сесії зокрема, розвитку саморегуляції, покращення соціальної адаптованості та емоційного благополуччя в процесі навчання.